

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 2009/110/EF

2015/EØS/49/52

av 16. september 2009

om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og om oppheving av direktiv 2000/46/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum og artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF av 18. september 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som institusjon for elektroniske penger og om tilsyn med slik virksomhet⁽⁴⁾ ble vedtatt som følge av at nye forhåndsbetalte elektroniske betalingsinstrumenter kom på markedet, og skulle skape en klar juridisk ramme med sikte på å styrke det indre marked og samtidig sikre tilfredsstillende tilsyn.
- 2) I sin gjennomgåelse av direktiv 2000/46/EF understreket Kommisjonen behovet for å revidere direktivet fordi noen

av dets bestemmelser ble ansett for å være til hinder for framveksten av et reelt felles marked for elektroniske pengetjenester og utviklingen av brukervennlige tjenester av denne typen.

- 3) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁽⁵⁾ er det innført en moderne og enhetlig juridisk ramme for betalingstjenester, herunder samordning av nasjonale bestemmelser om tilsynskrav for en ny kategori betalingstjenesteytere, det vil si betalingsinstitusjoner.
- 4) Med sikte på å fjerne hindringer for markedsadgang og gjøre det lettere å starte og utøve virksomhet som utsteder av elektroniske penger, må reglene som gjelder for e-pengeforetak revideres slik at de sikrer like konkurransevilkår for alle betalingstjenesteytere.
- 5) Det er hensiktsmessig å begrense anvendelsen av dette direktiv til betalingstjenesteytere som utsteder elektroniske penger. Dette direktiv bør ikke få anvendelse på økonomiske verdier som er lagret i særskilte forhåndsbetalte betalingsinstrumenter som er utformet for å dekke bestemte behov og som har en begrenset bruksmåte, fordi de tillater innehaveren av de elektroniske pengene å kjøpe varer eller tjenester bare i de lokalene som benyttes av utstederen av de elektroniske pengene eller i et begrenset nettverk av tjenesteleverandører som har en direkte forretningsmessig avtale med en profesjonell utsteder, eller fordi de bare kan brukes til å kjøpe et begrenset utvalg av varer eller tjenester. Et betalingsinstrument bør anses som brukt i et slikt begrenset nettverk dersom det bare kan brukes enten til å kjøpe varer og tjenester i en bestemt butikk eller butikkjede, eller til å kjøpe et begrenset utvalg av varer og tjenester, uavhengig av den geografiske plasseringen av salgsstedet. Slike betalingsinstrumenter kan omfatte kundekort, bensinkort, medlemskort, kollektivtrafikkort, matkuponger eller tjenestekuponger (f.eks. for barnepass eller for sosiale ordninger eller tjenesteordninger som subsidierer ansettelse av personale til å utføre husholdningsoppgaver som rengjøring, stryking eller hagearbeid), som noen ganger er omfattet av særskilte skatte- eller arbeidsmarkedsbestemmelser som er utformet for å fremme bruken av slike betalingsinstrumenter for å oppfylle målene som er fastsatt i sosiallovgivningen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 120/2010 av 10. november 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 12 av 3.3.2011, s. 20.

⁽¹⁾ Uttalelse av 26. februar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 30 av 6.2.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 24. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. juli 2009.

⁽⁴⁾ EFT L 275 av 27.10.2000, s. 39.

⁽⁵⁾ EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1.

Dersom et slikt betalingsinstrument for særskilte formål utvikler seg til et betalingsinstrument for generelle formål, bør unntaket fra dette direktivs virkeområde ikke lenger få anvendelse. Betalingsinstrumenter som kan brukes til kjøp i butikker oppført på en liste, bør ikke unntas fra dette direktivs virkeområde ettersom slike betalingsinstrumenter vanligvis er utformet for et nettverk av tjenesteytere som stadig vokser.

- 6) Dette direktiv bør heller ikke få anvendelse på økonomiske verdier som brukes til å kjøpe digitale varer eller tjenester, dersom operatøren, i kraft av varens eller tjenestens art, tilfører den en egenverdi, f.eks. i form av tilgangs-, søke- eller distribusjonstjenester, forutsatt at den aktuelle varen eller tjenesten kan brukes bare gjennom en digital innretning som en mobiltelefon eller datamaskin, og forutsatt at operatøren innen telekommunikasjon, digital teknologi eller informasjonsteknologi ikke opptre bare som en formidler mellom betalingstjenestebrukeren og leverandøren av varene og tjenestene. Dette er tilfelle dersom en mobiltelefonabonnent eller abonnent på et annet digitalt nett betaler nettoperatøren direkte og det verken er et direkte betalingsforhold eller et direkte debitor/kreditor-forhold mellom nettabonnten og tredjeparten som leverer de varer eller tjenester som inngår i transaksjonen.
- 7) Det bør innføres en klar og teknisk nøytral definisjon av elektroniske penger. Definisjonen bør omfatte alle situasjoner der yteren av betalingstjenester utsteder en forhåndsbetalt lagret verdi i bytte mot midler som kan brukes til betalingsformål fordi de godtas av tredjemann som betaling.
- 8) Definisjonen av elektroniske penger bør omfatte elektroniske penger som enten lagres i en betalingsinnretning som tilhører innehaveren av elektroniske penger, eller fjernlagres på en server og håndteres av innehaveren av elektroniske penger gjennom en særskilt konto for elektroniske penger. Definisjonen bør være tilstrekkelig vid til at den ikke hemmer teknologisk nyskaping og til at den omfatter ikke bare alle elektroniske pengeprodukter som finnes i dagens marked, men også produkter som kan bli utviklet i fremtiden.
- 9) Tilsynsordningen for e-pengeforetak bør gjennomgås og tilpasses bedre til de risikoer disse foretakene står overfor. Denne ordningen bør også bringes i samsvar med tilsynsordningen som gjelder for betalingsinstitusjoner i henhold til direktiv 2007/64/EF. I den forbindelse bør de relevante bestemmelser i direktiv 2007/64/EF få tilsvarende anvendelse på e-pengeforetak, med forbehold for bestemmelsene i dette direktiv. En henvisning til «betalingsinstitusjon» i direktiv 2007/64/EF må derfor forstås som en henvisning til e-pengeforetak; en henvisning til «betalingstjeneste» må forstås som en henvisning til virksomhet som betalingstjenesteyter og utsteder av elektroniske penger; en henvisning til «betalingstjenestebruker» må forstås som en henvisning til betalingstjenestebruker og innehaver av elektroniske penger; en henvisning til «dette direktiv» må forstås som en henvisning til både direktiv 2007/64/EF og dette direktiv; en henvisning til avdeling II i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til avdeling II i direktiv 2007/64/EF og avdeling II i dette direktiv; en henvisning til artikkel 6 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 4 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 1 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 7 nr. 2 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 6 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 8 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 5 nr. 2–5 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 9 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 7 i dette direktiv; en henvisning til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 6 nr. 1 bokstav c)–e) i dette direktiv; og en henvisning til artikkel 26 i direktiv 2007/64/EF må forstås som en henvisning til artikkel 9 i dette direktiv.
- 10) E-pengeforetak distribuerer elektroniske penger, herunder gjennom salg og videresalg til allmennheten av elektroniske pengeprodukter som gjør det mulig å distribuere elektroniske penger til kunder eller å innløse elektroniske penger på kundenes anmodning eller fylle på kundenes elektroniske pengeprodukter, via fysiske eller juridiske personer som opptre på deres vegne, i samsvar med kravene i deres respektive forretningsmodeller. E-pengeforetak bør ikke ha tillatelse til å utstede elektroniske penger via agenter, men de bør likevel ha tillatelse til å yte de betalingstjenester som er oppført i vedlegget til direktiv 2007/64/EF via agenter, forutsatt at vilkårene i artikkel 17 i nevnte direktiv er oppfylt.
- 11) Det er behov for bestemmelser om startkapital og løpende kapital for å sikre et tilstrekkelig forbrukervern og forsvarlig og aktsom drift av e-pengeforetak. Med tanke på elektroniske pengers særegne art bør det fastsettes ytterligere en metode for beregning av løpende kapital. Full mulighet for tilsynsmessig skjønn bør opprettholdes for å sikre at de samme risikoene håndteres på samme måte hos alle betalingstjenesteytere, og at beregningsmetoden tar hensyn til den særskilte forretnings situasjonen til et bestemt e-pengeforetak. Det bør dessuten innføres bestemmelser om at e-pengeforetak må holde midler som tilhører innehavere av elektroniske penger atskilt fra de midler som e-pengeforetaket anvender til annen forretningsvirksomhet. E-pengeforetak bør også være underlagt regler for effektiv bekjemping av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

- 12) Drift av betalingssystemer er en virksomhet som ikke er forbeholdt bestemte kategorier av foretak. Det er likevel viktig å bekrefte, slik tilfellet er for betalingsinstitusjoner, at drift av betalingssystemer også kan ivaretas av e-pengeforetak.
- 13) Utstedelse av elektroniske penger innebærer ikke mottak av innskudd i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾ på grunn av disse midlenes særskilte art som en elektronisk erstatning for mynter og sedler, som vil bli brukt til betaling av beløp som vanligvis er begrensede, og ikke til sparing. E-pengeforetak bør ikke ha tillatelse til å yte kreditt fra midler som mottas eller besittes med sikte på utstedelse av elektroniske penger. Utstedere av elektroniske penger bør heller ikke ha tillatelse til å gi renter eller andre fordeler med mindre fordelene ikke avhenger av det tidsrommet innehaveren av elektroniske penger innehar de elektroniske pengene. Vilkårene for å gi og beholde en tillatelse til å utøve virksomhet som e-pengeforetak bør omfatte tilsynskrav som står i forhold til den operasjonelle og finansielle risiko som slike organer utsettes for i forbindelse med utstedelsen av elektroniske penger, uavhengig av om e-pengeforetaket utøver annen forretningsvirksomhet.
- 14) Det er imidlertid nødvendig å opprettholde like konkurransevilkår for e-pengeforetak og kredittinstitusjoner med hensyn til utstedelse av elektroniske penger for å sikre rettfærdig konkurranse for samme tjeneste mellom et bredere utvalg av foretak til fordel for innehavere av elektroniske penger. Dette bør oppnås ved å veie opp de mindre krevende delene av tilsynsordningen som gjelder for e-pengeforetak, med bestemmelser som er strengere enn de som gjelder for kredittinstitusjoner, særlig med hensyn til sikring av midler som tilhører innehavere av elektroniske penger. Ettersom sikring er av avgjørende betydning, skal vedkommende myndigheter underrettes på forhånd om enhver vesentlig endring, for eksempel ved en endring i sikringsmetoden, en endring i kredittinstitusjonen der sikrede midler er deponert, eller en endring i forsikringsforetaket eller kredittinstitusjonen som har forsikret eller stilt garanti for de sikrede midlene.
- 15) De regler som gjelder for filialer av e-pengeforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, bør være ensartet i alle medlemsstater. Det er viktig å fastsette at disse reglene ikke skal være gunstigere enn de regler som gjelder for filialer av e-pengeforetak som har sitt hovedkontor i en annen medlemsstat. Fellesskapet bør kunne inngå avtaler med tredjestater om anvendelse av regler som gir filialer av e-pengeforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, samme behandling i hele Fellesskapet. Filialer av e-pengeforetak som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, bør verken være omfattet av etableringsadgangen i henhold til traktatens artikkel 43 i andre medlemsstater enn de som de er etablert i, eller av adgangen til å yte tjenester i henhold til traktatens artikkel 49 annet ledd.
- 16) Det er hensiktsmessig å tillate at medlemsstatene gir unntak fra anvendelsen av visse bestemmelser i dette direktiv for foretak som utsteder bare en begrenset mengde elektroniske penger. Foretak som omfattes av slike unntak, bør ikke ha rett i henhold til dette direktiv til å utøve etableringsadgangen eller adgangen til å yte tjenester, og de bør ikke indirekte utøve slik adgang som medlemmer av et betalingssystem. Det er imidlertid ønskelig å registrere opplysninger om alle enheter som yter elektroniske pengetjenester, herunder dem som omfattes av et unntak. For dette formål bør medlemsstatene føre slike enheter i et register over e-pengeforetak.
- 17) Av forsiktighetshensyn bør medlemsstatene sikre at bare e-pengeforetak som har behørig tillatelse eller er omfattet av et unntak i samsvar med dette direktiv, kredittinstitusjoner som har tillatelse i samsvar med direktiv 2006/48/EF, postgirokontorer som i henhold til nasjonal lovgivning har rett til å utstede elektroniske penger, foretak nevnt i artikkel 2 i direktiv 2006/48/EF, Den europeiske sentralbank, nasjonale sentralbanker når disse ikke opptre som monetær myndighet eller annen offentlig myndighet, og medlemsstater eller deres regionale eller lokale myndigheter når disse opptre som offentlige myndigheter, kan utstede elektroniske penger.
- 18) For å beholde innehaverens tillit er det nødvendig at elektroniske penger kan innløses. At de kan innløses, innebærer ikke at midlene som mottas som vederlag for elektroniske penger, bør anses som innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales i henhold til direktiv 2006/48/EF. Innløsning bør være mulig til enhver tid, til pariverdi og uten noen mulighet til å avtale et minstebeløp for innløsning. Innløsning bør generelt skje uten vederlag. I tilfeller som er fastsatt i dette direktiv, bør det imidlertid være mulig å kreve et forholdsmessig og kostnadsbasert gebyr, uten at dette berører nasjonal skatte- eller sosiallovgivning eller eventuelle forpliktelse som er pålagt utstederen av elektroniske penger i henhold til relevante bestemmelser i Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning, f.eks. regler for bekjemping av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, handlinger rettet mot å fryse midler eller andre særskilte tiltak knyttet til forebygging og etterforskning av kriminalitet.

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

- 19) Innehavere av elektroniske penger bør ha adgang til utenrettslige framgangsmåter for klagebehandling og tvisteløsning. Avdeling IV kapittel 5 i direktiv 2007/64/EF bør derfor få tilsvarende anvendelse i forbindelse med dette direktiv, uten at det berører bestemmelsene i dette direktiv. En henvisning til «betalings tjenesteyter» i direktiv 2007/64/EF skal derfor forstås som en henvisning til utsteder av elektroniske penger; en henvisning til «betalings tjenestebruker» skal forstås som en henvisning til innehaver av elektroniske penger; og en henvisning til avdeling III og IV i direktiv 2007/64/EF skal forstås som en henvisning til avdeling III i dette direktiv.
- 20) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 21) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å vedta gjennomføringsbestemmelser for å ta hensyn til inflasjonen eller den teknologiske utviklingen og markedsutviklingen samt for å sikre en ensartet anvendelse av unntakene i dette direktiv. Ettersom slike tiltak er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv eller å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 22) Det er nødvendig å kontrollere at dette direktiv fungerer effektivt. Kommisjonen bør derfor pålegges å utarbeide en rapport tre år etter fristen for innarbeiding av dette direktiv. Medlemsstatene bør gi Kommisjonen opplysninger om anvendelsen av noen av bestemmelsene i dette direktiv.
- 23) Av hensyn til rettssikkerheten er det hensiktsmessig å opprette overgangsordninger for å sikre at e-pengeforetak som har startet sin virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning om innarbeiding av direktiv 2000/46/EF, kan fortsette denne virksomheten i den berørte medlemsstat i et visst tidsrom. Tidsrommet bør være lenger for e-pengeforetak som har vært omfattet av unntaket i henhold til artikkel 8 i direktiv 2000/46/EF.
- 24) Ved dette direktiv innføres en ny definisjon av elektroniske penger som kan utstedes og omfattes av unntakene i artikkel 34 og 53 i direktiv 2007/64/EF. Den forenklede kundekontrollordningen for e-pengeforetak i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF av 26. oktober 2005 om tiltak for å hindre at det finansielle system brukes til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme⁽²⁾ bør derfor endres tilsvarende.
- 25) I henhold til direktiv 2006/48/EF anses e-pengeforetak som kredittinstitusjoner selv om de verken kan motta innskudd fra allmennheten eller yte kreditt fra midler de mottar fra allmennheten. Med tanke på ordningen som innføres ved dette direktiv, er det hensiktsmessig å endre definisjonen av kredittinstitusjon i direktiv 2006/48/EF for å sikre at e-pengeforetak ikke anses som kredittinstitusjoner. Kredittinstitusjoner bør imidlertid fortsatt ha tillatelse til å utstede elektroniske penger og utøve denne virksomheten i hele Fellesskapet, forutsatt at de gjøres til gjenstand for gjensidig anerkjennelse og for den omfattende tilsynsordningen som gjelder for dem i samsvar med Fellesskapets regelverk på bankområdet. For å opprettholde like konkurransevilkår bør kredittinstitusjoner alternativt kunne utøve slik virksomhet gjennom et datterforetak i samsvar med tilsynsordningen i dette direktiv istedenfor direktiv 2006/48/EF.
- 26) Bestemmelsene i dette direktiv erstatter alle tilsvarende bestemmelser i direktiv 2000/46/EF. Direktiv 2000/46/EF bør derfor endres.
- 27) Ettersom målene for dette direktiv ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene fordi det krever harmonisering av en rekke ulike regler som er gjeldende i de ulike medlemsstatenes rettssystemer, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette mål.
- 28) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽³⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Mål og virkeområde

1. I dette direktiv fastsettes regler for utøvelse av virksomhet som utsteder av elektroniske penger, som pålegger medlemsstatene å anerkjenne følgende kategorier av utstedere av elektroniske penger:

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- a) kredittinstitusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder, i samsvar med nasjonal lovgivning, en filial av disse i henhold til artikkel 4 nr. 3 i nevnte direktiv når en slik filial er etablert i Fellesskapet og hovedkontoret er etablert utenfor Fellesskapet, i samsvar med artikkel 38 i nevnte direktiv,
- b) e-pengeforetak som definert i artikkel 2 nr. 1 i dette direktiv, herunder, i samsvar med artikkel 8 i dette direktiv og med nasjonal lovgivning, en filial av disse når en slik filial er etablert i Fellesskapet og hovedkontoret er etablert utenfor Fellesskapet,
- c) postgirokontorer som i henhold til nasjonal lovgivning har rett til å utstede elektroniske penger,
- d) Den europeiske sentralbank og nasjonale sentralbanker når disse ikke opptrer som monetær myndighet eller annen offentlig myndighet, og
- e) medlemsstatene eller deres regionale eller lokale myndigheter når disse ikke opptrer som offentlige myndigheter.

2. I avdeling II i dette direktiv fastsettes reglene for adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak.

3. Medlemsstatene kan gi unntak fra anvendelsen av alle eller deler av bestemmelsene i avdeling II i dette direktiv til foretak som er nevnt i artikkel 2 i direktiv 2006/48/EF, med unntak av foretakene som er nevnt i første og annet strekpunkt i nevnte artikkel.

4. Dette direktiv får ikke anvendelse på økonomiske verdier som er lagret i betalingsinstrumenter som er omfattet av unntak som angitt i artikkel 3 bokstav k) i direktiv 2007/64/EF.

5. Dette direktiv får ikke anvendelse på økonomiske verdier som brukes til å utføre betalingstransaksjoner som angitt i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. «e-pengeforetak» en juridisk person som har fått tillatelse i henhold til avdeling II til å utstede elektroniske penger,
2. «elektroniske penger» elektronisk, herunder magnetisk, lagret økonomisk verdi i form av en fordring på utstederen, som utstedes ved mottak av midler for det formål å foreta betalingstransaksjoner som definert i artikkel 4 nr. 5 i direktiv 2007/64/EF, og som godtas av en annen fysisk eller juridisk person enn utstederen av elektroniske penger,

3. «utsteder av elektroniske penger» enheter nevnt i artikkel 1 nr. 1, foretak som omfattes av unntaket i artikkel 1 nr. 3, og juridiske personer som omfattes av et av unntakene i artikkel 9,

4. «gjennomsnittlig utestående elektroniske penger» gjennomsnittet av det samlede beløpet av finansielle forpliktelser knyttet til elektroniske penger som er i omløp ved utgangen av hver kalenderdag i de foregående seks kalendermånedene, beregnet den første kalenderdag i hver kalendermåned og anvendt for denne kalendermåned.

AVDELING II

VILKÅR FOR Å STARTE OG UTØVE VIRKSOMHET SOM E-PENGEFORETAK OG FOR TILSYN MED SLIK VIRKSOMHET

Artikkel 3

Allmenne tilsynsregler

1. Med forbehold for dette direktiv får artikkel 5 og artikkel 10–15, artikkel 17 nr. 7 og artikkel 18–25 i direktiv 2007/64/EF tilsvarende anvendelse på e-pengeforetak.

2. E-pengeforetak skal på forhånd underrette vedkommende myndigheter om enhver vesentlig endring i tiltak som treffes for å sikre midlene som er mottatt som vederlag for utstedte elektroniske penger.

3. Enhver fysisk eller juridisk person som har besluttet å direkte eller indirekte erverve eller avhende en kvalifiserende eierandel i henhold til artikkel 4 nr. 11 i direktiv 2006/48/EF i et e-pengeforetak, eller å direkte eller indirekte øke eller redusere en slik kvalifiserende eierandel med den følge at andelen av kapitalen eller stemmerettene når, overstiger eller faller under 20 %, 30 % eller 50 %, eller at e-pengeforetaket blir eller opphører å være vedkommendes datterforetak, skal på forhånd underrette vedkommende myndigheter om at de vil foreta slikt erverv eller slik avhending, økning eller reduksjon.

Den aktuelle erververen skal oversende til vedkommende myndighet opplysninger som angir størrelsen på den aktuelle eierandelen og relevante opplysninger nevnt i artikkel 19a nr. 4 i direktiv 2006/48/EF.

I de tilfeller der innflytelsen til personer nevnt i annet ledd kan være til skade for en aktsom og forsvarlig forvaltning av foretaket, skal vedkommende myndigheter motsette seg dette eller treffe andre egnede tiltak for å bringe denne situasjonen til opphør. Slike tiltak kan omfatte påbud, sanksjoner overfor styremedlemmer og ledelsen eller suspensjon av de stemmeretter som er knyttet til aksjene til vedkommende aksjeeiere eller deltakere.

Lignende tiltak skal anvendes overfor fysiske eller juridiske personer som ikke overholder plikten til forutgående underretning fastsatt i dette nummer.

Dersom en andel blir ervervet til tross for at vedkommende myndigheter har motsatt seg det, skal disse myndighetene, uavhengig av andre sanksjoner, enten sørge for at erververens stemmeretter blir suspendert, eller at de avgitte stemmene kjennes ugyldige eller kan annulleres.

Medlemsstatene kan gi unntak fra eller tillate at deres vedkommende myndigheter gir unntak fra anvendelsen av hele eller deler av forpliktelsene i henhold til dette nummer for e-pengeforetak som utøver én eller flere av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1 bokstav e).

4. Medlemsstatene skal tillate at e-pengeforetak distribuerer og innløser elektroniske penger via fysiske eller juridiske personer som opptrer på deres vegne. Dersom e-pengeforetaket ønsker å distribuere elektroniske penger i en annen medlemsstat ved å engasjere en fysisk eller juridisk person, skal det følge framgangsmåten i artikkel 25 i direktiv 2007/64/EF.

5. Uten hensyn til nr. 4 skal e-pengeforetak ikke utstede elektroniske penger via agenter. E-pengeforetak skal kunne yte betalingstjenester nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) via agenter bare dersom vilkårene i artikkel 17 i direktiv 2007/64/EF er oppfylt.

Artikkel 4

Startkapital

Medlemsstatene skal kreve at e-pengeforetak på det tidspunkt de får tillatelse har en startkapital på minst 350 000 euro, bestående av de poster som er definert i artikkel 57 bokstav a) og b) i direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 5

Ansvarlig kapital

1. E-pengeforetakenes ansvarlige kapital, som definert i artikkel 57–61, 63, 64 og 66 i direktiv 2006/48/EF, kan ikke være mindre enn det høyeste av de beløp som kreves i henhold til henholdsvis artikkel 2–5 eller artikkel 4 i dette direktiv.

2. For virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, skal kravene til ansvarlig kapital som stilles til et e-pengeforetak, beregnes i samsvar med en av de tre metodene (A, B eller C) som er fastsatt i artikkel 8 nr. 1 og 2 i direktiv 2007/64/EF. Vedkommende myndigheter skal i samsvar med nasjonal lovgivning bestemme hvilken metode som er best egnet.

For utøvelse av virksomhet som utsteder av elektroniske penger skal kravene til ansvarlig kapital som stilles til et

e-pengeforetak, beregnes i samsvar med metode D i nr. 3.

E-pengeforetak skal til enhver tid ha en ansvarlig kapital som minst tilsvarer summen av de krav som er nevnt i første og annet ledd.

3. Metode D: Den ansvarlige kapitalen til et e-pengeforetak skal for virksomhet som utsteder av elektroniske penger være lik minst 2 % av gjennomsnittlig utestående elektroniske penger.

4. Når et e-pengeforetak utøver en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, eller en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b)–e), og det samlede beløpet for utestående elektroniske penger ikke er kjent på forhånd, skal vedkommende myndigheter tillate at e-pengeforetak beregner kravene til ansvarlig kapital på grunnlag av en representativ andel som forventes å bli anvendt til utstedelse av elektroniske penger, forutsatt at det er mulig å foreta en rimelig beregning av en slik representativ andel ut fra historiske data på en måte som er tilfredsstillende for vedkommende myndigheter. Når et e-pengeforetak ikke har utøvd sin virksomhet tilstrekkelig lenge, skal kravene til ansvarlig kapital for dette foretaket beregnes på grunnlag av utestående elektroniske penger slik de beregnes i foretakenes forretningsplan, med forbehold for eventuelle endringer i denne planen som vedkommende myndigheter har krevd.

5. Vedkommende myndigheter kan, på grunnlag av en vurdering av foretakenes risikohåndteringsprosesser, tapsrisikodatabaser og internkontrollordninger kreve, at e-pengeforetak har en ansvarlig kapital som er opptil 20 % høyere enn det beløp som ville blitt resultatet ved anvendelsen av metoden valgt i samsvar med nr. 2, eller tillate at e-pengeforetaket har en ansvarlig kapital som er opptil 20 % lavere enn det beløp som ville blitt resultatet ved anvendelsen av metoden valgt i samsvar med nr. 2.

6. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å forhindre flere gangers anvendelse av poster som kan benyttes som ansvarlig kapital,

a) når et e-pengeforetak tilhører samme konsern som et annet e-pengeforetak, en kredittinstitusjon, en betalingsinstitusjon, et verdipapirforetak, et kapitalforvaltningsselskap eller et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak,

b) når et e-pengeforetak utøver annen virksomhet enn utstedelse av elektroniske penger.

7. Når vilkårene fastsatt i artikkel 69 i direktiv 2006/48/EF er oppfylt, kan medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter velge å ikke anvende nr. 2 og 3 i denne artikkel på e-pengeforetak som er omfattet av tilsynet på konsolidert grunnlag av morkredittinstitusjoner i henhold til direktiv 2006/48/EF.

Artikkel 6

Virksomheter

1. I tillegg til utstedelse av elektroniske penger skal e-pengeforetak ha tillatelse til å utøve følgende virksomhet:

- a) yting av betalingstjenester oppført i vedlegget til direktiv 2007/64/EF,
- b) yting av kreditt knyttet til betalingstjenester nevnt i nr. 4, 5 eller 7 i vedlegget til direktiv 2007/64/EF, forutsatt at vilkårene fastsatt i artikkel 16 nr. 3 og 5 i nevnte direktiv er oppfylt,
- c) yting av driftstjenester og tilleggstjenester med nær tilknytning til utstedelse av elektroniske penger eller til yting av betalingstjenester nevnt i bokstav a),
- d) drift av betalingssystemer som definert i artikkel 4 nr. 6 i direktiv 2007/64/EF, uten at det berører direktivets artikkel 28,
- e) annen forretningsvirksomhet enn utstedelse av elektroniske penger, idet det tas hensyn til gjeldende fellesskapsrett og nasjonal lovgivning.

Kreditt nevnt i nr. 1 bokstav b) skal ikke ytes fra midlene som er mottatt som vederlag for elektroniske penger og innehas i samsvar med artikkel 7 nr. 1.

2. E-pengeforetak skal ikke motta innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF.

3. Eventuelle midler som e-pengeforetakene mottar fra en innehaver av elektroniske penger, skal umiddelbart veksles til elektroniske penger. Slike midler skal verken anses som innskudd eller som andre tilbakebetalingspliktige midler mottatt fra allmennheten i henhold til artikkel 5 i direktiv 2006/48/EF.

4. Artikkel 16 nr. 2 og 4 i direktiv 2007/64/EF kommer til anvendelse på midler som er mottatt for virksomhet nevnt i nr. 1 bokstav a) i denne artikkel og som ikke er knyttet til virksomhet som utsteder av elektroniske penger.

Artikkel 7

Krav til sikring av midler

1. Medlemsstatene skal kreve at et e-pengeforetak sikrer midler den har mottatt som vederlag for utstedte elektroniske penger, i samsvar med artikkel 9 nr. 1 og 2 i direktiv 2007/64/EF. Det er ikke nødvendig å sikre midler mottatt i form av betaling ved bruk av et betalingsmiddel, før de krediteres e-pengeforetakets betalingskonto eller på annen måte gjøres tilgjengelig for e-pengeforetaket, eventuelt i samsvar med gjennomføringsfristene fastsatt i direktiv 2007/64/EF. Slike midler skal uansett sikres senest fem virkedager, som definert i artikkel 4 nr. 27 i nevnte direktiv, etter utstedelsen av elektroniske penger.

2. Ved anvendelse av nr. 1 menes med sikre eiendeler med lav risiko aktivaposter som omfattes av en av kategoriene i tabell 1 i nr. 14 i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽¹⁾, og som omfattes av et kapitalkrav for særlig risiko på høyst 1,6 %, men andre kvalifiserende poster som definert i nr. 15 i nevnte vedlegg, omfattes ikke.

Ved anvendelse av nr. 1 menes med sikre eiendeler med lav risiko også enheter i et foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som investerer bare i eiendeler som angitt i første ledd.

Under særlige omstendigheter og i behørig begrunnede tilfeller kan vedkommende myndigheter på grunnlag av en vurdering av sikkerheten, løpetiden, verdien eller andre risikofaktorer ved eiendelene som angitt i første og annet ledd, avgjøre hvilke av eiendelene som ikke utgjør sikre eiendeler med lav risiko ved anvendelse av nr. 1.

3. Artikkel 9 i direktiv 2007/64/EF får anvendelse for e-pengeforetak som driver virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i dette direktiv som ikke er knyttet til virksomhet som utsteder av elektroniske penger.

4. Ved anvendelse av nr. 1 og 3 kan medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning avgjøre hvilken metode e-pengeforetakene skal bruke for å sikre midler.

Artikkel 8

Forbindelser med tredjestater

1. Når filialer av e-pengeforetak med hovedkontor utenfor Fellesskapet starter eller utøver sin virksomhet, skal medlemsstatene ikke anvende bestemmelser som fører til gunstigere behandling enn behandlingen som gis et e-pengeforetak med hovedkontor i Fellesskapet.

2. Vedkommende myndigheter skal underrette Kommisjonen om alle tillatelser som gis til filialer av e-pengeforetak med hovedkontor utenfor Fellesskapet.

3. Uten at det berører nr. 1 kan Fellesskapet gjennom avtaler med én eller flere tredjestater samtykke i å anvende bestemmelser som gir filialer av et e-pengeforetak med hovedkontor utenfor Fellesskapet, samme behandling i hele Fellesskapet.

Artikkel 9

Frivillige unntak

1. Medlemsstatene kan gi unntak fra eller tillate at deres vedkommende myndigheter gir unntak fra anvendelsen av hele eller deler av framgangsmåtene og vilkårene fastsatt i artikkel 3, 4, 5 og 7 i dette direktiv, unntatt artikkel 20, 22, 23 og 24 i direktiv 2007/64/EF, og tillate at juridiske personer oppføres i registeret over e-pengeforetak forutsatt at følgende krav er oppfylt:

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

- a) den samlede forretningsvirksomheten medfører gjennomsnittlig utestående elektroniske penger som ikke overstiger en grense fastsatt av medlemsstaten, men som under ingen omstendighet beløper seg til mer enn 5 000 000 euro, og
- b) ingen av de fysiske personene som har ansvar for ledelsen eller driften av virksomheten, er dømt for straffbare forhold i tilknytning til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller andre økonomiske forbrytelser.

Når et e-pengeforetak utøver en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav a) som ikke er knyttet til utstedelse av elektroniske penger, eller en virksomhet nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav b)–e), og det samlede beløpet for utestående elektroniske penger ikke er kjent på forhånd, skal vedkommende myndigheter tillate at dette e-pengeforetaket anvender bokstav a) i første ledd på grunnlag av en representativ andel som forventes å bli anvendt til utstedelse av elektroniske penger, forutsatt at det er mulig å foreta en rimelig beregning av en slik representativ andel ut fra historiske data på en måte som er tilfredsstillende for vedkommende myndigheter. Når et e-pengeforetak ikke har utøvd sin virksomhet tilstrekkelig lenge, skal dette kravet vurderes på grunnlag av beregnede utestående elektroniske penger slik de framgår av dets forretningsplan, med forbehold for eventuelle endringer i denne planen som vedkommende myndigheter har krevd.

Medlemsstatene kan også kreve at de frivillige unntakene i henhold til denne artikkel skal omfattes av et tilleggskrav om et høyeste beløp som kan lagres på forbrukerens betalingsinstrument eller betalingskonto, der de elektroniske pengene lagres.

En juridisk person som er registrert i samsvar med dette nummer, kan yte betalingstjenester som ikke er knyttet til elektroniske penger utstedt i samsvar med denne artikkel, bare dersom vilkårene i artikkel 26 i direktiv 2007/64/EC er oppfylt.

2. En juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, skal ha sitt hovedkontor i den medlemsstat der vedkommende faktisk utøver sin virksomhet.

3. En juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, skal behandles som et e-pengeforetak. Artikkel 10 nr. 9 og artikkel 25 i direktiv 2007/64/EF får imidlertid ikke anvendelse på vedkommende.

4. Medlemsstatene kan bestemme at en juridisk person som er registrert i samsvar med nr. 1, bare kan utøve noen av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1.

5. En juridisk person nevnt i nr. 1 skal

- a) underrette vedkommende myndigheter om eventuelle endringer i vedkommendes situasjon som er relevante for vilkårene angitt i nr. 1, og

- b) minst én gang i året, på et tidspunkt som fastsettes av vedkommende myndigheter, framlegge rapport om gjennomsnittlig utestående elektroniske penger.

6. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at den berørte juridiske person, når vilkårene fastsatt i nr. 1, 2 og 4 ikke lenger er oppfylt, søker om tillatelse innen 30 kalenderdager i samsvar med artikkel 3. En slik person som ikke har søkt om tillatelse innen nevnte tidsrom, skal i samsvar med artikkel 10 forbys å utstede elektroniske penger.

7. Medlemsstatene skal sikre at deres vedkommende myndigheter har tilstrekkelig myndighet til å kontrollere at kravene i denne artikkel til enhver tid er oppfylt.

8. Denne artikkel får ikke anvendelse med hensyn til bestemmelsene i direktiv 2005/60/EF eller nasjonale bestemmelser mot hvitvasking av penger.

9. Dersom en medlemsstat benytter seg av unntaket i nr. 1, skal den underrette Kommisjonen om dette innen 30. april 2011. Medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommisjonen om alle senere endringer. I tillegg skal medlemsstaten underrette Kommisjonen om antallet juridiske personer som er berørt, og hvert år om det samlede beløpet for utestående elektroniske penger utstedt per 31. desember i hvert kalenderår, som omhandlet i nr. 1.

AVDELING III

UTSTEDELSE OG INNLØSNING AV ELEKTRONISKE PENGER

Artikkel 10

Forbud mot å utstede elektroniske penger

Med forbehold for artikkel 18 skal medlemsstatene forby at fysiske eller juridiske personer som ikke er utstedere av elektroniske penger, utsteder elektroniske penger.

Artikkel 11

Utstedelse og innløsning

1. Medlemsstatene skal sikre at utstedere av elektroniske penger utsteder elektroniske penger til pariverdi når midler mottas.

2. Medlemsstatene skal sikre at utstedere av elektroniske penger på anmodning fra innehaveren av elektroniske penger når som helst og til pariverdi innløser den økonomiske verdien av de elektroniske pengene.

3. Kontrakten mellom utstederen av elektroniske penger og innehaveren av elektroniske penger skal klart og tydelig angi vilkårene for innløsning, herunder eventuelle tilknyttede gebyrer, og innehaveren av elektroniske penger skal underrettes om disse vilkårene før vedkommende blir bundet av en kontrakt eller et tilbud.

4. Det kan kreves gebyr for en innløsning bare dersom det er angitt i kontrakten i samsvar med nr. 3, og bare i et av følgende tilfeller:

- a) dersom innløsning kreves før kontrakten utløper,
- b) dersom kontrakten inneholder et utløpstidspunkt og innehaveren av elektroniske penger avslutter kontrakten før dette tidspunkt, eller
- c) dersom innløsning kreves mer enn ett år etter at kontrakten utløper.

Et eventuelt gebyr skal stå i forhold til og tilsvare de faktiske kostnadene som påløper for utstederen av elektroniske penger.

5. Dersom innløsning kreves før kontrakten utløper, kan innehaveren av elektroniske penger kreve at noen av eller alle de elektroniske pengene innløses.

6. Dersom innehaveren av elektroniske penger krever innløsning inntil ett år etter at kontrakten utløper

- a) skal hele den økonomiske verdien av vedkommendes elektroniske penger innløses, eller
- b) dersom et e-pengeforetak utøver én eller flere av virksomhetene oppført i artikkel 6 nr. 1 bokstav e) og det ikke er kjent på forhånd hvilken andel av midlene som skal brukes som elektroniske penger, skal alle midler som innehaveren av elektroniske penger har anmodet om, innløses.

7. Uten hensyn til nr. 4, 5 og 6 skal innløsningsretten for en person, bortsett fra en forbruker, som godtar elektroniske penger, fastsettes i kontrakten mellom utstederen av elektroniske penger og vedkommende person.

Artikkel 12

Forbud mot renter

Medlemsstatene skal forby at det gis renter eller andre fordeler knyttet til det tidsrom innehaveren av elektroniske penger innehar elektroniske penger.

Artikkel 13

Utenrettslige framgangsmåter for klagebehandling og tvisteløsning

Med forbehold for dette direktiv får avdeling IV kapittel 5 i direktiv 2007/64/EF tilsvarende anvendelse på utstedere av elektroniske penger med hensyn til deres forpliktelser i henhold til denne avdeling.

AVDELING IV

SLUTTBESTEMMELSER OG GJENNOMFØRINGSTILTAK

Artikkel 14

Gjennomføringstiltak

1. Kommisjonen kan vedta tiltak som er nødvendige for å ajourføre bestemmelsene i dette direktiv med sikte på å ta hensyn til inflasjonen eller den teknologiske utviklingen og markedsutviklingen. Disse tiltakene, som har som formål

å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 15 nr. 2.

2. Kommisjonen skal vedta tiltak for å sikre ensartet anvendelse av unntakene nevnt i artikkel 1 nr. 4 og 5. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll omhandlet i artikkel 15 nr. 2.

Artikkel 15

Komitéfremgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av betalingskomiteen som er nedsatt i samsvar med artikkel 85 i direktiv 2007/64/EF.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 16

Full harmonisering

1. Uten at det berører artikkel 1 nr. 3, artikkel 3 nr. 3 sjette ledd, artikkel 5 nr. 7, artikkel 7 nr. 4, artikkel 9 og artikkel 18 nr. 2, og i den utstrekning dette direktiv omfatter bestemmelser om harmonisering, skal medlemsstatene ikke beholde eller innføre andre bestemmelser enn de som er fastsatt i dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sikre at en utsteder av elektroniske penger ikke fraviker de bestemmelser i nasjonal lovgivning som gjennomfører eller som tilsvare bestemmelsene i dette direktiv, til skade for en innehaver av elektroniske penger, bortsett fra der dette uttrykkelig er tillatt.

Artikkel 17

Gjennomgåelse

Senest 1. november 2012 skal Kommisjonen legge fram for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Den europeiske sentralbank en rapport om gjennomføringen og virkningen av dette direktiv, særlig om anvendelsen av tilsynskrav for e-pengeforetak, eventuelt sammen med et forslag til revisjon.

Artikkel 18

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstatene skal tillate at e-pengeforetak som før 30. april 2011 har startet virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning om innarbeiding av direktiv 2000/46/EF i den medlemsstat der de har sitt hovedkontor, fortsetter denne virksomheten i denne eller andre medlemsstater i samsvar med ordningen med gjensidig anerkjennelse som angis i direktiv 2000/46/EF, uten å måtte søke om tillatelse i samsvar med artikkel 3 i dette direktiv eller uten krav om overholdelse av andre bestemmelser fastsatt eller nevnt i avdeling II i dette direktiv.

Medlemsstatene skal kreve at slike e-pengeforetak oversender alle relevante opplysninger til vedkommende myndigheter slik at sistnevnte senest 30. oktober 2011 kan vurdere om e-pengeforetakene oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv og, dersom dette ikke er tilfelle, hvilke tiltak som må treffes for å sikre oppfyllelse, eller om det er på sin plass å trekke tillatelsen tilbake.

E-pengeforetak som oppfyller kravene, skal få tillatelse, oppføres i registeret og pålegges å oppfylle kravene i avdeling II. Dersom e-pengeforetak ikke oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv senest 30. oktober 2011, skal de forbys å utstede elektroniske penger.

2. Medlemsstatene kan bestemme at et e-pengeforetak automatisk skal få tillatelse og oppføres i registeret omhandlet i artikkel 3 dersom vedkommende myndigheter allerede har dokumentasjon på at det berørte e-pengeforetaket oppfyller kravene fastsatt i artikkel 3, 4 og 5. Vedkommende myndigheter skal underrette de berørte e-pengeforetakene før tillatelsen gis.

3. Medlemsstatene skal tillate at e-pengeforetak som før 30. april 2011 har startet virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning om innarbeiding av artikkel 8 i direktiv 2000/46/EF, kan fortsette denne virksomheten i den berørte medlemsstat i samsvar med direktiv 2000/46/EF til 30. april 2012, uten at de må søke om tillatelse i henhold til artikkel 3 i dette direktiv eller krav om at de må overholde de andre bestemmelsene fastsatt eller nevnt i avdeling II i dette direktiv. E-pengeforetak som i løpet av nevnte tidsrom verken har fått innvilget tillatelse eller unntak i henhold til artikkel 9 i dette direktiv, skal forbys å utstede elektroniske penger.

Artikkel 19

Endringer av direktiv 2005/60/EF

I direktiv 2005/60/EF gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 3 nr. 2 bokstav a) skal lyde:

«a) andre foretak enn kredittinstitusjoner som utfører en eller flere typer virksomhet som er oppført i nr. 2–12 og nr. 14 og 15 i vedlegg I til direktiv 2006/48/EF, herunder virksomhet som vekselekontorer («bureaux de change»),»

2. Artikkel 11 nr. 5 bokstav d) skal lyde:

«d) elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet⁽¹⁾ dersom det høyeste beløp som er lagret elektronisk i innretningen, i de tilfeller der det ikke er mulig å lagre mer, ikke overstiger 250 euro, eller dersom

det, i de tilfeller der det er mulig å lagre mer, i løpet av et kalenderår kan gjennomføres transaksjoner til et samlet beløp på høyst 2500 euro, unntatt når et beløp på 1000 euro eller mer innløses i samme kalenderår på anmodning fra innehaveren av elektroniske penger i samsvar med artikkel 11 i direktiv 2009/110/EF. Med hensyn til nasjonale betalingstransaksjoner kan medlemsstatene eller deres vedkommende myndigheter øke beløpet på 250 euro som nevnt i dette nummer, til høyst 500 euro.

⁽¹⁾ EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7.»

Artikkel 20

Endringer av direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 4 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. «kredittinstitusjon» et foretak hvis virksomhet består i å motta fra allmennheten innskudd eller andre midler som skal tilbakebetales, og å yte kreditt for egen regning.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en kredittinstitusjon, og hvis hovedvirksomhet består i å erverve eierandeler eller utøve én eller flere av de former for virksomhet som er nevnt i nr. 2–12 og 15 i vedlegg I.»

2. I vedlegg I skal nytt nr. 15 lyde:

«15. Utstedelse av elektroniske penger.»

Artikkel 21

Oppheving

Direktiv 2000/46/EF oppheves med virkning fra 30. april 2011, uten at det berører artikkel 18 nr. 1 og 3 i dette direktiv.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv.

Artikkel 22

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 30. april 2011 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til disse bestemmelsene.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 30. april 2011.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som blir vedtatt på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 23

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 16. september 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann